

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Her er saa stille, her er saa tyst

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Her er saa stille, her er saa tyst", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 340. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid109165/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

340

No. 117.
Jorsal-Færerne.

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 Her er saa stille, her er saa tyst,
I Borgegaard,
Ei Vaabenleg, ei Spil og Lyst
Man høre faaer;
Ei vrinsker Hest og ei glammer Hund,
Kun Uglen tuder i allen Stund,
Ei lyster mig her at dvæle!
- 2 Men hisset byder mig til sig ind
Den store Stad,
For Een med Taarestrom paa Kind
Er Mangen glad,
Der Alt sig dreier i Hui og Hast,
Og lystig bærer hvad end ei brast,
Der glemmes al Jordens Møie.
- 3 O vee, mon Pesten sig rundt i Stad
Har sneget om,
Saa Huus paa Huus i Ring og Rad
Blev Lade tom,
Hvad heller finder ved høilys Dag
Det Borgerskab kun i Søvn Behag,
Og sjunger med Natteravne!
- 4 Dog tys, hvad toner fra Kirken hist
Saa sørgelig?
En Sjæle-Messe der holdes vist
For Stadens Lig;
Fra Kirke kommer en Kvinde-Flok,
Kun Gubber følge med iisgraa Lok
Og Poge med Falde-Hatte!

- 5 Fortæl mig, Gamle, med Issen hvid,
Hvor Slaget stod,
Thi sikkert flød der i skarpen Strid
En Strøm af Blød —
Du græder! vist er den Lodd og tung,
Til Grav at følge hver kraftig Ung,
Og vakle ved Stav alene!
- 6 Hvor har du hjemme, du Vandrings-Mand,
I Syd, i Nord?
Hvor lukke Bølger det skjulte Land
Paa Folke-Jord,
Som ei gienlyder af Himlens Røst
Og Vaaben-Gnyet fra Vest til Øst,
Af Kampen til Korsets Ære!
- 7 Jeg græder ikke for Ungkarls Død,
Men for i Vraa
Jeg dvæle maatte, skøndt Hornet lød,
Jeg er saa graa,
Jeg kan ei svinge det tunge Sværd,
Jeg kan ei drage i Herrefærd,
For Korsets og Gravens Ære!
- 8 Men du, som er i din gyldne Tid,
Hvi tøver du?
Skyd op dit Hjerte, Farvel, til Strid!
Kom Gud ihu!
Og trættes Armen paa Kampens Dag,
Tænk paa mig Gamle og slaa et Slag
For Gubben, hvis Hænder ryste!
- 9 Og hvis du vinder til Herrens Grav
I Østerland,
Glem ei det gode Raad, dig gav
Den gamle Mand!

Forbarm dig over mit hvide Haar,
For mig beed ogsaa et Fadervor,
Hvor alle Guds Engle svæve!

No. 118.
Hussiterne.

Egen Melodi af A. Winding.

- 1 Da mærkest det saae i Verden ud,
I Dronning *Margretes* Dage,
Da alt hvad der kaldte sig Himlens Bud,
Var Mennesket kun til Plage,
Da kom der et Glimt fra Lysets Hjem,
Og underlig nok hedde »*Betlehem*»
Den Afkrog, hvorfra det udskinned.
- 2 Ja, det var i *Prag*, i *Bømerland*,
Afsides i Klippe-Egne,
Hvor *Modersmaalet* var sat i Band
Af *Paven* som allevegne,
Det havde beholdt en Hytte lav,
Hvorinde, som i en aaben Grav,
Det kæmped med Døden fremdeles.
- 3 Det rygtedes vidt, at *Johan Huss*
Udraabde Guds Ord med Varme,
Og tændte i mangt et Hjerte Blus
Med Torden og Lyn i Harne,
Mod *Paven* i Rom og *Tysken* med,
Som vilde i Guds og Folkets Sted
For Sjæle og Legemer raade!
- 4 Høiskolen i *Prag* en Tysker-Trop
Sig havde med Fral tilegnet,
Men Folket nu foer i Søvn op,